

JORAN is een variant van GEORGIUS

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Afkomstig van het Griekse 'georgos' = 'landman', 'landbouwer' of 'boer'.

*

Georgius (of **Joris**) **van Lydda**, Klein-Azië; martelaar. Het meeste wat bekend is over Georgius, berust op legende. Het is echter zeker dat hij uit Kappadocië kwam (= huidig Midden-Turkije), militair was in het Romeinse leger en dat hij onder keizer Diocletianus in hoog aanzien stond. Omdat hij christen was, werd hij **rond 303** in de keizerstad Nicomedië of in de plaats Lydda onthoofd. **Feest 23 april**.

Beroemd en duizenden malen afgebeeld is de legende van Sint Joris en de Draak.

Ridder Georgius stamde oorspronkelijk uit een Kappadocisch geslacht. Eens kwam hij in de stad Silena in Lybië. Dichtbij die stad lag een meer dat zowat de afmetingen van een zee bezat. Er woonde een giftige draak in. Die was er al vaker de oorzaak van geweest dat het hele volk op de vlucht geslagen was, telkens als het probeerde hem met wapens te bestrijden. Dan kwam hij tot vlak onder de muren van de stad en verpestte alles met zijn giftige adem. Vandaar dat de burgers hem elke dag twee schapen voerden; dat stilde zijn woede een beetje. Maar toen de schapen opraakten, besloot men in arren moede dat men het ondiër elke dag een mens te vreten zou geven. Die werd door het lot aangewezen. Zo viel na enige tijd het lot ook op de enige dochter van de koning. Dit stemde de koning intens verdrietig; hij probeerde er onder uit te komen met de schitterendste geschenken. Toen werd het volk witheet en ze riepen: "Majesteit, u hebt destijds dit gebod zelf uitgevaardigd. Wij hebben intussen haast al onze kinderen verloren. En nu wilt u uw dochter sparen? Als u uw eigen afspraken nu niet nakomt, zullen wij u levend verbranden en uw hele huis erbij!" De koning besepte dat er voor zijn dochter geen redding meer was. Hij liet haar koninklijke gewaden aantrekken, omhelsde haar innig en sprak onder tranen: "Mijn allerliefste, arme dochter: ik had nog zo gehoopt dat er ooit koninklijke kleinkinderen uit jouw schoot geboren zouden worden." Daarop begaf zij zich naar het meer.

Juist op dat moment kwam Sint-Joris langs die weg aangereden. Hij vroeg haar waarom ze zo moest huilen. Daarop vertelde zij hem het hele verhaal. Toen zei hij: "Lief kind, wees niet bang. Ik zal je helpen in de naam van Christus." Ze zei: "Beste ridder, ik wil niet dat je met mij sterft. Dat ik verloren ga, is al erg genoeg. Je kunt me niet redden; je kunt hooguit mee ten onder gaan." En terwijl zij daar nog met elkaar spraken, stak de draak opeens zijn kop boven het meer uit. Het meisje bibberde van angst en riep: "Toe nou, beste man, vlucht zo snel als je kunt." Maar Joris sprong op zijn ros, maakte een groot kruisteken voor zich en reed de draak tegemoet die al op hem afstevende. Hij hief de lans uit alle macht en vertrouwde zich intussen aan God toe. De klap met de draak kwam zo hard aan dat hij op de grond viel. Daarop sprak hij tot het meisje: "Neem je ceintuur en gooi die om de hals van dat monster. Je hoeft nergens bang voor te zijn!" Dat deed ze en de draak kwam haar achterna als een mak schoothondje. Toen ze zo de stad binnen kwam wandelen, raakte het volk in paniek en vluchtte alle kanten op naar bergen en spelonken. Ze riepen: "Wee ons, nu zijn wij allemaal verloren." Maar Sint Joris zwaaide naar hen en riep: "Je hoeft niet bang te wezen, want God de Heer heeft mij naar u toe gestuurd om u van deze draak te verlossen. Je hoeft alleen maar in Christus te geloven en je allemaal te laten dopen. Alleen dan kan ik de draak verslaan." Toen liet de koning zich dopen en met hem de hele bevolking. Sint Joris trok daarop zijn zwaard en doodde de draak. Vervolgens beval hij het beest uit de stad weg te doen. Er waren vier span ossen voor nodig om het naar een grote vlakke voor de stad te slepen. Die dag werden er wel twintigduizend mensen gedoopt, vrouwen en kinderen nog niet meegerekend.

De koning liet ter ere van de Heilige Maagd en van Sint Joris een kerk bouwen. Op het altaar borrelde een bron van levend water op. Die maakte alle zieken die ervan dronken, weer gezond. De koning bood aan Sint Joris ongelooflijke schatten aan. Maar hij wilde er niets van weten en liet ze onder de armen verdelen. Hij drukte de koning nog vier dingen op het hart: dat hij voor de instandhouding van de kerk zou zorgen; dat hij de priesters altijd met hoogachting zou behandelen; dat hij aandachtig de mis zou bijwonen en nooit de armen zou vergeten. Daarop kuste hij de koning ten afscheid en vertrok.

*

Jorand (ook **Georhat**, **Jor**, **Joran**, **Jorandus**, **Jorhant** of **Jort**) **van Bretagne**, Frankrijk; kluizenaar; † **ca 500**; **feest 28 mei**.

Hij was afkomstig uit de Bretonse plaats Belle-Église. Nadat hij de prediking van een priester in de omgeving had gehoord, koesterde hij als ideaal zijn streekgenoten het licht van het evangelie te brengen. Zodra de koe waar hij op moest passen op stal stond, rende hij naar die priester om meer te weten te komen. Toen hij eens van de les thuiskwam, trof hij zijn moeder in tranen. Soldaten hadden de koe meegenomen, hun enige middel van bestaan. Onverschrokken trok de jongen op de bandieten af en vroeg om de huid en de botten van het beest. Op zijn gebed gebeurde het wonder: het dier stond levend en wel weer op. Zo wist hij op zijn gebed ook de omgeving te vrijwaren van dorens en distels. Na de dood van zijn moeder ging hij als kluizenaar wonen te Plouec. Maar omwonenden joegen hem weg. Hij trok zich terug in een abdij. Daar werd hij priester gewijd. Na verloop van tijd kwamen de inwoners van Plouec hem vragen terug te keren. Sinds zijn vertrek was het almaar slechter gegaan in het dorp. Hij zou een kloostertje hebben gebouwd waar hij werd begraven. Toen rond 1330 een pauselijk gezant onderzoek kwam doen naar de heilige levenswandel van Sint Ivo, moest hij door de plaats Belle-Eglise. Plotseling weigerden zijn paarden verder te gaan en beleven stokstijf staan. Navraag leerde dat hij langs de begraafplaats van een groot heilige reed: Sint Jorand.